

РЕШЕНИЕ

№ 2985

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **495** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на ИНФРА СЕЙФ Р. Е., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от С. Т. Ж. - управител, срещу решение № ПО-181 / 23.12.2020 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) - С., действащ в качеството на директор, съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-25/01.11.2019 г., с което е отхвърлена жалба на дружеството срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С2000022-023-0003585/01.12.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки поради липса на мотиви, обосноваващи наличието на предпоставки за налагане на обезпечително мерки по реда на чл. 121 от ДОПК. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и на потвърденото със същото постановление.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се представлява в открито съдебно заседание. Не представя нови доказателства във връзка с указаната му доказателствена тежест.

Ответникът по спора - директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. Н., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Не е спорно, че със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220220003720-020-001 от 23.06.2020 г. е възложено да бъде извършена ревизия на ИНФРА СЕЙФ Р. Е., ЕИК[ЕИК], която да обхване отговорността на дружеството за корпоративен данък и данък върху добавената стойност.

С искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ Р-22220220003720-039-001 от 26.11.2020 г. от Б. К. С. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизиращия екип, до дирекция „Събиране“ на ТД на НАП-С., на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки за предотвратяването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събиране на негови задължения с очакван размер на 10 000,00 лв. главница и 1000,00 лв. лихва, изчислена към 26.11.2020 г.

Издадено е постановление изх. № 200022-023-0003585/01.12.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) по чл. 121, ал. 1 ДОПК от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С. по посоченото мотивирано искане, след като е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения с общ предполагаем размер 11 0000 лв., в т.ч. 10 0000 лв. главница и 1000 лв. лихва. Като обуславящи тази обезпечителна нужда са съобразени следните обстоятелства: дружеството не притежава МПС, а съгласно електронна справка в имотния регистър към Агенцията по вписванията и информационната система на НАП не са установени вписвания за недвижими имоти. Формиран е извод, че ще бъде затруднено събирането на очакваните публични задължения, поради което, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ИНФРА СЕЙФ Р. Е. и за обезпечаване на бъдещо публично вземане съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки: Запор върху налични и постъпващи суми по банков сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в И. А. М. АД ВИС IABGBGSF за сумата 11 000 лева. Запорното съобщение е връчено на 02.12.2020 г.

Дружеството е оспорило ПНПОМ по административен ред с жалба вх. № 53-06-10377 / 16.12.2020 г. Жалбата е разгледана в производство по чл. 197, ал. 1, изр. 1 вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК и е оставена без уважение като неоснователна с решение № ПО-181 / 23.12.2020 г. Изложени са мотиви, че в съответствие с чл. 121, ал. 2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки по ПНПОМ изх. № 200022-023-0003585/01.12.2020 г. са наложени от публичен изпълнител на основание чл. 195 ДОПК с постановление, съдържащо всички реквизити по чл. 196, ал. 1 ДОПК. Отбелязано е, че предварителното обезпечение е наложено в рамките на законосъобразно образувано и неприключило ревизионно производство. Чл. 121, ал. 1 ДОПК определял предпоставките за налагането на предварителни обезпечителни мерки - мотивирано искане на ревизиращия орган по приходите до публичния изпълнител, когато можело да се направи заключение, че неналагането им ще затрудни или ще направи невъзможно събирането на предполагаемите задължения. В постановлението публичният изпълнител правилно обективизирал мотивите, изложени в искането от органа по приходите, тъй като действията му по предварително

обезпечение били такива при условията на обвързана компетентност както относно субекта-длъжник, така и относно предполагаемото вземане. С тези съображения решаващият орган е приел подадената до него жалба за неоснователна и я е оставил без уважение.

Решение № ПО-181 / 23.12.2020 г. на директора на ТД на НАП-С. е връчено на дружеството-жалбоподател по електронен път на 05.01.2021 г. Жалбата срещу решение № ПО-181/23.12.2020 г. на директора на ТД на НАП-С. е депозирана на 07.01.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение № ПО-181/23.12.2020 г. на териториалния директор на ТД на НАП - С., е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 197, ал.2 от ДОПК и предвид представената заповед № ЗЦУ-ОПР-25/01.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. Спазена е изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Съгласно нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако:

Длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа;

Не съществува изпълнително основание или

Не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от ИНФРА СЕЙФ Р. Е. са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № 200022-023-0003585/01.12.2020 г. обезпечителна мярка.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1-8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК не може да се приложи, тъй като предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Ревизионното производство срещу ИНФРА СЕЙФ Р. Е. е образувано с издаването на № Р-22220220003720-020-001 от 23.06.2020 г. , удължена със ЗВР № Р-22220220003720-020-001 от 09.10.2020 г. Следователно, по аргумент от нормата на чл. 112, ал. 1 ДОПК, ревизията е започнала на 23.06.2019 г. и от този момент е в ход ревизионно производство по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Този извод не се опровергава от нормата на чл. 114, ал. 1 ДОПК, уреждаща началото на срока за извършване на ревизия, който срок е поставен в зависимост от връчване на ЗВР. Връчването на ЗВР обаче не е въздигнато от правната норма като юридически факт, обуславящ наличие на висящо ревизионно производство.

Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл. 195, ал. 3 ДОПК. Влизането в сила на постановлението не е поставено като условие за ефективно налагане на обезпечителните мерки, тъй като съгласно чл. 121, ал.2 вр. чл. 197, ал. 6 ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че ревизионно производство е било прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, не се представят доказателства и, че ревизионното производство е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК. Следователно ревизионното производство е висящо, от което следва и допустимостта на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това ПНПОМ изх. № 200022-023-0003585/01.12.2020 г. е подписано от Г. Ш., старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се представят данни за наличие на непропорционалност. Наложеният заповор върху банковата сметка на дружеството в И. А. Б. АД е до размера на предполагаемото публично вземане.

Съгласно чл. 121, ал. 3, изр. 1 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно съгласно чл. 123, ал. 3, изр. 2 ДОПК, наложените предварителни обезпечителни мерки не следва са спират извършването от ревизираното лице дейност. Тези изисквания са спазени. Не са представени доказателства за наличие на активи на дружеството, достатъчни за обезпечване на предполагаемото задължение. При тези данни и предвид липсата на доказателства относно налично имущество и активи на ИНФРА СЕЙФ Р. Е. следва да се приеме, че дружеството не разполага с недвижими имоти и други ДМА. В този смисъл, наложената обезпечителна мярка е единствено възможната, с оглед реализиране целите на производството по принудително обезпечение. Предвид последното, в конкретния случай не е нарушено изискването на чл. 121, ал.3 от ДОПК. Тази разпоредба може да намери приложение само когато ревизираното лице

разполага с достатъчно активи, така че налагането на обезпечителни мерки върху част от тях да може да изпълни целта на обезпечителното производство – охраняване на публичния интерес, по начин, който позволява да бъде събрани съответното публично вземане. Не са ангажирани доказателства по делото, че вследствие наложените запори дейността на жалбоподателя е спряла.

С оглед изложеното, решение № ПО-181 / 23.12.2020 г. на директора на ТД на НАП-С., ведно с потвърденото с него ПНПОМ изх. № 200022-023-0003585/01.12.2020 г., като законосъобразно издадени, без основания за отмяна по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 3 ДОПК, следва да се оставят в сила. Жалбата е неоснователна и съгласно чл. 160, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 144, ал. 1 ДОПК следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лева, определен по реда на чл. 10, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от изложеното, Административен съд София-град, Трето отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ИНФРА СЕЙФ Р. Е., ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО-181 / 23.12.2020 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., действащ в качеството на директор, с което е отхвърлена жалба на дружеството срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0003585/01.12.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ИНФРА СЕЙФ Р. Е., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от С. Т. Ж. - управител да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. сумата от 200,00 (двеста) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: